

Jurisprudentiebulletin

2010, aflevering 5
Nummers: 58 – 68

Vordering benadeelde partij:

JBS 2010, nr. 58

Hof Leeuwarden 3 mei 2010

Ontslag van alle rechtsvervolging (ovar), maar wel TBS opgelegd. Benadeelde partij ontvankelijk.

JBS 2010, nr. 59

Hof Leeuwarden 4 mei 2010

You Tube en MSN. Immateriële schadevergoeding €3.000 in verband met het plaatsen van met name naaktfoto's van benadeelde op MSN.

JBS 2010, nr. 60

Rb. Zwolle – Lelystad 6 mei 2010

Kosten lijkbezorging: mogelijk te maken kosten voor herbegraven in Suriname zijn niet eenvoudig. Overweging met betrekking tot (geen) shockschade.

JBS 2010, nr. 61

Hof Leeuwarden 10 mei 2010

Vertegenwoordiging rechtspersoon door één bestuurder zonder machtiging ondeugdelijk.

Alkmaar 21 april 2010

Vordering benadeelde partijen niet ontvankelijk, omdat verdachte failliet is verklaard. Wel schadevergoedingsmaatregel.

JBS 2010, nr. 62

Hof Leeuwarden 21 mei 2010

Volmacht met een verkeerde datum is kennelijke verschrijving. Vermindering schadevergoeding wegens "nieuw voor oud".

JBS 2010, nr. 63

Rb. 's-Gravenhage 21 mei 2010

Geen verklaring van een psycholoog, dus geen vergoeding shockschade.

Vordering benadeelde partij tot schadevergoeding voor inbeslaggenomen broek en boxershort, dan wel teruggave.

JBS 2010, nr. 64

Rb. Almelo 25 mei 2010

"Carjacking": €1.600 immateriële schadevergoeding. Tevens toewijzing verscheidene materiële schadeposten.

Overige onderwerpen:

JBS 2010, nr. 65

Hof Arnhem 28 mei 2010

Beklag ex art. 12 Sv.

Beklag tegen vier personen die eerder niet door het OM als verdachte zijn aangemerkt is niet ontvankelijk.

Tevens beklag tegen afdoening met transactie in de vorm van een taakstraf.

Kennismeming stukken: ARBO rapport en rapport van de Onderzoeksraad voor de Veiligheid maken geen deel uit van het strafdossier en kunnen dus niet aan klagers worden verstrekt.

JBS 2010, nr. 66

Raad voor de Journalistiek 12 mei 2010

Het plaatsen van een foto waarop het kenteken van de auto van het slachtoffer zichtbaar is, was onzorgvuldig. Naar aanleiding van een klacht hierover heeft verweerder de gemaakte fout al op voldoende deugdelijke wijze rechtgezet.

(Vervolg op blz. 2)

JBS 2010, nr. 67
Nationale ombudsman
Rapport 2010/121

De executie van de schadevergoedingsmaatregel door het CJIB. Een betalingsregeling kan ook een klein maandelijks bedrag betekenen. Geen uitstel van betaling indien niet wordt gezegd wanneer de veroordeelde weer gaat betalen.

JBS 2010, nr. 68
Nationale ombudsman
Rapport 2010/127

Drie gegronde klachten tegen politie. Gelet op de concrete daderindicatie en de eerdere soortgelijke aangiften hadden verdere opsporingshandelingen moeten worden verricht: schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving. In afloop- en sepotberichten dient te worden gewezen op de mogelijkheid om zich tot het OM te wenden: schending fair play beginsel. De korpsbeheerder is niet op alle klachtonderdelen ingegaan: schending van het motiveringsvereiste.

Colofon

In het Jurisprudentiebulletin van Slachtofferhulp Nederland (JBS) wordt jurisprudentie verzameld die van belang kan zijn voor de juridische dienstverlening aan slachtoffers.

De opgenomen uitspraken worden onderverdeeld in de rubrieken: “vordering benadeelde partij” en “overige onderwerpen”. Binnen de rubrieken zijn de uitspraken chronologisch gerangschikt.

De uitspraken worden over het algemeen sterk verkort weergegeven. Aanvullingen en weglatingen door de redactie worden cursief weergegeven. Sommige uitspraken zijn door de redactie van (kort) commentaar voorzien.

De uitspraken betreffen merendeels strafzaken van de meervoudige kamers. Indien dat anders is, wordt dat vermeld.

Het JBS verschijnt in beginsel maandelijks en is te vinden op www.slachtofferzorg.nl. U kunt het JBS via e-mail toegestuurd krijgen door een berichtje te sturen aan JBS@slachtofferhulp.nl.

Redactie:

mr. A.H. Sas

Contact:

JBS@slachtofferhulp.nl

Overige uitgaven:

www.slachtofferzorg.nl

Vordering benadeelde partij:

58.

Gerechtshof Leeuwarden

3 mei 2010

LJN: BM3396

Ontslag van alle rechtsvervolging (ovar), maar wel TBS opgelegd. Benadeelde partij ontvankelijk.

Art. 37a Sr en art. 361 lid 2 onder a Sv.

Het hof:

[Poging tot doodslag art. 45 en art. 287 Sr.]

[...]

Benadeelde partij

[...]

De vordering is door of namens verdachte slechts in zoverre weersproken, dat verdachte ontkent schuldig te zijn aan hetgeen het hof bewezen heeft verklaard. Het hof heeft verdachte daarin in zoverre gevolgd dat verdachte voor het bewezen verklaarde is ontslagen van alle rechtsvervolging. Het hof heeft verdachte evenwel de maatregel van terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege opgelegd. Volgens de vigerende jurisprudentie is toewijzing van de vordering van de benadeelde partij in die omstandigheid toegestaan. Nu de vordering betrekking heeft op schade, die een rechtstreeks gevolg is van het bewezen verklaarde en deze het hof ook overigens niet als onrechtmatig voorkomt, kan de vordering derhalve worden toegewezen tot het gevorderde bedrag van € 2.081,-.

[...]

Commentaar:

Vgl. Rb. Utrecht 11 februari 2010, JBS 2010, 18.

59.

Gerechtshof Leeuwarden

4 mei 2010

LJN: BM3169

You Tube en MSN. Immateriële schadevergoeding €3.000 in verband met het plaatsen van met name naaktfoto's van benadeelde op MSN.

Art. 361 Sv.

Het hof:

[Opzettelijke inbreuk op een anders auteursrecht art. 31 Auteurswet; zonder

daartoe gerechtigd te zijn een portret openbaar maken art. 35 Auteurswet.]

[...]

Bewezenverklaring

Het hof acht bewezen dat:

3B

hij in de periode van 1 november 2005 tot en met 19 november 2007 te [plaats 1], en/of te [plaats 2], opzettelijk inbreuk heeft gemaakt op het auteursrecht van [betrokkene], immers heeft verdachte opzettelijk een privéfilmpje, gemaakt door [betrokkene], van de computer van die [betrokkene] gekopieerd en vervolgens openbaar gemaakt en verspreid door voornoemd filmpje op de internetsite "You Tube" te plaatsen

4.

hij in de periode van 1 november 2005 tot en met 19 november 2007 te [plaats 2], zonder daartoe gerechtigd te zijn een aantal portretten, te weten een privéfilmpje en een antal foto's, waarop [benadeelde] naakt te zien is, openbaar heeft gemaakt, door voornoemd filmpje op de internetsite "You Tube" te plaatsen en door voornoemde foto's in gedeelte voor derden toegankelijke mappen van MSN te plaatsen

[...]

Strafmotivering

[...]

Uit het "Voegingsformulier benadeelde partij in het strafproces" van [benadeelde] en de mondelinge toelichting daarop ter terechtzitting, blijkt dat het plaatsen van het filmpje op internet niet alleen negatieve gevolgen heeft gehad voor die [benadeelde] zelf, maar ook voor haar beide zoons en haar partner [betrokkene]. Ter zitting is gebleken dat [benadeelde] en haar gezin nog steeds met de gevolgen van verdachtes handelen worden geconfronteerd.

[...]

Benadeelde partij [benadeelde]

[...]

Blijkens eerdergenoemd "Voegingsformulier benadeelde partij in het strafproces" heeft [benadeelde] als benadeelde partij een vergoeding gevorderd voor immateriële schade tot een bedrag van €5.000,- als voorschot. Het hof begrijpt uit de bijlagen bij dat voegingsformulier, dat de door de benadeelde partij gevorderde schade betrekking heeft zowel op het privéfilmpje dat

door verdachte op de internetsite "You Tube" is geplaatst als op de foto's die door verdachte in gedeelde voor derden toegankelijke mappen van MSN zijn geplaatst.

Vaststaat dat door de onder 4 bewezen verklaarde overtreding door de benadeelde partij rechtstreeks schade is geleden, voor welke schade verdachte jegens genoemd slachtoffer naar burgerlijk recht aansprakelijk is. Naar het oordeel van het hof is komen vast te staan dat de benadeelde partij ter zake van die overtreding immateriële schade heeft geleden tot in ieder geval een bedrag van €3.000,=. De vordering van de benadeelde partij, welke vordering onvoldoende door verdachte is weersproken, behoort derhalve te worden toegewezen tot voormeld bedrag. Het komt het hof gewenst voor om dit bedrag tevens toe te wijzen in de vorm van een schadevergoedingsmaatregel.

[...]

60.
Rechtbank Zwolle - Lelystad
6 mei 2010
LJN: BM3688

Kosten lijkbezorging: mogelijk te maken kosten voor herbegraven in Suriname zijn niet eenvoudig. Overweging geen shockschade.

Art. 361 lid 3 Sv en art. 108 lid 2 BW.

De rechtbank:

[O.a. doodslag art. 287 Sr. medeplegen moord art. 289 Sr.]

[...]

9.1. Benadeelde partij [benadeelde partij 1]

[...]

Met betrekking tot de gestelde kosten ad €9.336,85, ter zake de opgraving van het stoffelijk overschot van [slachtoffer 1], het transport naar Suriname en de herbegraving aldaar, is de rechtbank eveneens van oordeel dat – mede nu het gestelde bedrag een begroting betreft van de (mogelijk) te maken kosten – de vordering van de benadeelde partij ter zake dit deel niet van zo eenvoudige aard is dat deze zich leent voor behandeling in het strafgeding. De rechtbank zal derhalve bepalen dat de benadeelde partij ook in dit deel van de vordering niet ontvankelijk is en dat de vordering ter zake dit deel slechts bij de

burgerlijke rechter kan worden aangebracht.

[...]

9.3. Benadeelde partij [benadeelde partij 3]

[...]

De vordering heeft betrekking op zogenoemde 'shockschade'. Zodanige schade kan ontstaan bij degene bij wie door het (directe) waarnemen van een incident of ongeval of door de (directe) confrontatie met de ernstige gevolgen ervan, een hevige emotionele schok wordt teweeggebracht waaruit geestelijk letsel voortvloeit, hetgeen zich met name zal kunnen voordoen indien iemand tot wie de aldus getroffen in een nauwe affectieve relatie staat, is gedood of gewond (HR 22 februari 2020, NJ 2002, 240). Blijkens bestendige jurisprudentie van de Hoge Raad geldt dat voor toewijzing van een dergelijke vordering dient te worden voldaan aan het vereiste dat geestelijk letsel is ontstaan waardoor iemand in zijn persoon is aangetast, hetgeen in het algemeen slechts het geval zal zijn indien sprake is van een in de psychiatrie erkend ziektebeeld. Voor de vaststelling daarvan is nader feitelijk onderzoek noodzakelijk, bijvoorbeeld door een psychiater of psycholoog.

De benadeelde partij heeft gesteld dat de shockschade is ontstaan door het schokkende feit van de toestand waarin het lichaam van haar zoon [slachtoffer 2] werd aangetroffen, waardoor sterk werd afgeraden hem nog te zien, te ruiken en te voelen. Voorts is de confrontatie met een foto van het stoffelijk overschot voor de benadeelde partij staat tot op heden onder behandeling van een psychiater en psycholoog. Bij de vordering is een brief d.d. 27 november 2009 overgelegd van J.M. ter Beek en L. Huijzen, respectievelijk sociaal psychiatrisch verpleegkundige i.o. en psychiater van GGz Meerkanten te Lelystad.

De rechtbank is van oordeel dat de vordering niet van zo eenvoudige aard is dat deze zich leent voor behandeling in het strafgeding. De rechtbank overweegt daartoe in het bijzonder dat onvoldoende kan worden vastgesteld of sprake is van (de voor shockschade vereiste) schade welke is veroorzaakt door een rechtstreekse confrontatie met de omstandigheden waaronder het stoffelijk overschot is aangetroffen

of dat sprake is van schade in die zin dat het verlies van haar zoon voor de benadeelde partij [benadeelde partij 3] een zodanig verdriet en zodanige problemen van verwerking van het verlies oplevert dat daardoor geestelijk letsel is ontstaan. Ter zake het geestelijk overweegt de rechtbank bovendien dat uit voornoemde brief van GGz Meerkanten weliswaar kan worden opgemaakt dat sprake is van een heftige rouwreactie, doch dat daaruit niet blijkt van een in de psychiatrie erkend ziektebeeld, zodat niet (eenvoudig) kan worden vastgesteld dat bij de benadeelde partij sprake is van zodanig geestelijk letsel dat zij in haar persoon is aangetast.

Gelet op het hiervoor overwogene zal de rechtbank bepalen dat de benadeelde partij in de vordering niet ontvankelijk is en dat de vordering slechts bij de burgerlijke rechter kan worden aangebracht.

[...]

61.
Gerechtshof Leeuwarden

10 mei 2010

LJN: BM4102

Vertegenwoordiging rechtspersoon door één bestuurder zonder machtiging is ondeugdelijk.

Art. 51e lid 2 Sv.

De rechtbank:

[Inbraken art. 311 Sr, diefstal art. 310 Sr, opzetheling art. 416 Sr.]

[...]

Benadeelde partij [benadeelde 1]
Uit het onderzoek ter terechtzitting van het hof is gebleken, dat de benadeelde partij [benadeelde 1] zich in het geding in eerste aanleg heeft gevoegd en dat haar vordering in eerste aanleg geheel is toegewezen. Derhalve duurt de voeging ter zake van haar in eerste aanleg gedane vordering tot schadevergoeding in het geding in hoger beroep voort.

Ingevolge het bepaalde in artikel 51e, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering, kan de benadeelde partij, die zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd, zich doen vertegenwoordigen onder meer door een daartoe bij bijzondere volmacht door haar schriftelijk gemachtigde. Nu niet is gebleken dat [naam] - zonder de andere bestuurders - bevoegd was

om namens de benadeelde partij zichzelf te machtigen om de benadeelde partij te vertegenwoordigen, dient de benadeelde partij niet-ontvankelijk te worden verklaard in haar vordering, met veroordeling van de benadeelde partij in de kosten van het geding door de verdachte gemaakt, tot aan deze uitspraak begroot op nihil.

[...]

62.
Gerechtshof Leeuwarden

21 mei 2010

LJN: BM5217

Volmacht met een verkeerde datum is kennelijke verschrijving.

Vermindering van de schadevergoeding wegens "nieuw voor oud".

Het hof:

[Medeplegen opzettelijke brandstichting art. 157 Sr.]

[...]

Benadeelde partij

Uit het onderzoek ter terechtzitting van het hof is gebleken dat de benadeelde partij, de [benadeelde], zich in het geding in eerste aanleg heeft gevoegd en dat haar vordering in eerste aanleg geheel is toegewezen. Derhalve duurt de voeging ter zake van haar gehele vordering tot schadevergoeding in het geding in hoger beroep voort.

Vast staat dat de benadeelde partij als direct gevolg van het bewezen verklaarde feit schade heeft geleden, welke schade aan verdachte (en zijn mededaders) kan worden toegerekend. De benadeelde partij heeft een bedrag van €20.298,96 aan materiële schadevergoeding gevorderd. Ter onderbouwing van dit bedrag heeft zij een viertal nota's overgelegd. Voorts is de vordering zowel ter zitting in eerste aanleg als ter zitting in hoger beroep van een mondelinge toelichting voorzien.

Van de zijde van de verdediging is in de eerste plaats aangevoerd dat de benadeelde partij niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in haar vordering. Volgens de raadsman is geen sprake van een geldige volmacht, omdat op de ter zitting van het hof overgelegde volmacht d.d. 4 mei 2010 wordt gerefereerd aan de zitting op 10 mei 2010 bij de rechtbank. Het hof verwierpt dit verweer, nu hier sprake is van

een kennelijke verschrijving en verdachte hierdoor niet in zijn verdedigingsbelang is geschaad. Het door de advocaat-generaal gedane voorwaardelijke aanhoudingsverzoek in verband met deze kwestie wordt dan ook bij gebrek aan noodzaak afgewezen.

In de tweede plaats heeft de raadsman aangevoerd dat er een "nieuw voor oud" korting zou moeten worden toegepast op de nota van het bedrijf [bedrijf] Dit omdat de fietstunnel er na de uitgevoerde reparaties beter uitziet dan voor de brand het geval was. Het hof zal de raadsman op dit punt volgen en zal naar redelijkheid en billijkheid een korting van 50% toepassen op de nota van [bedrijf] Ten aanzien van de overige nota's en bedragen is door de verdediging geen verweer gevoerd. Het hof zal deze bedragen geheel toewijzen. In totaal wordt de vordering derhalve toegewezen tot een bedrag van €1.016,58 + €3.573,57 + €2.011,81 + (0,5 x 13.328,-) €6.664,- + €94,- + €275,- = €13.634,96 één en ander in diër voege, dat indien dit bedrag door één of meer van de mededaders geheel of gedeeltelijk is of wordt betaald, de verdachte in zoverre is of zal zijn bevrijd. De vordering wordt voor het overige afgewezen.
[...]

63.
Rechtbank 's-Gravenhage
21 mei 2010
LJN: BM5480

Geen verklaring van een psycholoog, dus geen vergoeding shockschade.
Art. 361 lid 2 onder b Sv.

De rechtbank:

[Doodslag art. 287 Sr en poging tot doodslag art. 45 jo. 287 Sr.]
[...]

7. De vordering van de benadeelde partij en de schadevergoedingsmaatregel
[...]

7.3. Het oordeel van de rechtbank [Y], heeft zich als benadeelde partij gevoegd ter zake van de vordering tot schadevergoeding, groot €5.000,00. De rechtbank acht de vordering voor zover deze betreft de psychische schade wegens het zien neerschieten en sterven van [X] niet toewijsbaar, nu er geen verklaring van een psycholoog is overgelegd die de

ze shockschade voldoende aannemelijk maakt. Voorts kan de rechtbank niet vaststellen in hoeverre en welk deel van het gevorderde bedrag op deze schade ziet.

Voldoende is komen vast te staan dat de benadeelde partij rechtstreeks schade heeft geleden tengevolge van het onder 2 bewezenverklaarde feit *[dat is: poging doodslag op Y, door op hem te schieten - red.]*.

De rechtbank acht in dit verband de vordering tot een bedrag van €1.000,00 naar billijkheid toewijsbaar en in zoverre eenvoudig vast te stellen. De rechtbank zal derhalve de vordering tot dit bedrag toewijzen.

De rechtbank zal de benadeelde partij voor het overige deel van de vordering niet-ontvankelijk verklaren, aangezien dit deel van de vordering niet van zo eenvoudige aard is dat het zich leent voor behandeling in deze strafzaak. De benadeelde partij kan dit deel van de vordering slechts bij de burgerlijke rechter aanbrengen.
[...]

64.
Rechtbank Almelo
25 mei 2010
LJN: BM5539

"Carjacking": €1.600 immateriële schadevergoeding. Tevens toewijzing verscheidene materiële schadeposten.
Art. 361 Sv.

De rechtbank:

[Diefstal art. 310 Sr. en diefstal met geweld art. 312 Sr.]
[...]

9.1 De vordering van de benadeelde partij Mevrouw [slachtoffer] (hierna: de benadeelde partij), wonende in Hengelo (O) , heeft zich voorafgaand aan het onderzoek ter terechtzitting, op de wettelijk voorgeschreven wijze als benadeelde partij gevoegd in het strafproces. Zij vordert veroordeling van de verdachte tot betaling van in totaal €2097,85 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de pleegdatum. De schade bestaat uit de volgende posten:

Nieuw rijbewijs:	€48,20
Nieuwe ID-kaart:	€42,65
Fotocamera Nikon:	€129,60
Parfum Victor & Rolf (Flowerbomb):	€100,00
Tas (Friis & Compagny):	€74,95
Kadobon Lapeche Enschede:	€50,00
Portemonnee (River Island):	€29,95
Telefoonoplader iPhone:	€15,00
Bankpas:	€7,50
Smartengeld:	€1600,00

De benadeelde partij heeft verzocht om toepassing van de schadevergoedingsmaatregel.

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat de vordering kan worden toegewezen voor het bedrag van €2097,85, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de pleegdatum en met oplegging van de schadevergoedingsmaatregel.

De verdediging stelt zich primair op het standpunt dat gelet op de bepleite vrij-spraak de benadeelde partij in haar vordering niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Subsidiair dient volgens de raadsman de hoogte van de immateriële schade te worden gematigd, nu eventueel latere (lichamelijke) klachten moeilijk zijn te bewijzen.

Naar het oordeel van de rechtbank is de benadeelde partij in haar vordering ontvankelijk en is de vordering gegrond. Door de gebezigde bewijsmiddelen en de behandeling op de terechtzitting is komen vast te staan dat de verdachte door het bewezenverklaarde feit rechtstreeks schade heeft toegebracht aan het slachtoffer. De opgevoerde schadeposten zijn weliswaar deels betwist, maar de rechtbank is van oordeel dat de vordering voldoende is onderbouwd en aannemelijk is. De rechtbank zal het gevorderde daarom toewijzen tot een bedrag van €2097,85 inclusief de wettelijke rente vanaf de datum waarop het strafbare feit is gepleegd en een ander voor zover dit bedrag niet door een medeverdachte zal zijn voldaan. Daarnaast zal de rechtbank verdachte veroordelen tot betaling van de kosten die de benadeelde partij heeft gemaakt of zal maken voor rechtsbijstand en de executie van dit vonnis.

[...]

Overige onderwerpen:

65.

Gerechtshof Arnhem

28 mei 2010

LJN: BM6332

Beklag ex art. 12 Sv.

Beklag tegen vier personen die eerder niet door het OM als verdachte zijn aangemerkt is niet ontvankelijk.

Tevens beklag tegen afdoening met transactie in de vorm van een taakstraf.

Kennisneming stukken: ARBO rapport en rapport van de Onderzoeksraad voor de Veiligheid maken geen deel uit van het strafdossier en kunnen dus niet aan klagers worden verstrekt.

Art. 12 Sv; art. 12f Sv; art. 181 Sv.

Het hof:

[...]

Op 24 december 2009 is ter griffie van het hof een klaagschrift binnengekomen van klagers, ingediend door hun gemachtigden mrs. F.A. Dronkers en L.P.H. Hameleers. Het klaagschrift richt zich tegen de beslissing van de officier van justitie te Arnhem om tegen beklaagden geen strafvervolgung in te stellen.

Het hof heeft kennisgenomen van het ambtsbericht van de hoofdofficier van justitie te Arnhem, het schriftelijk verslag van de advocaat-generaal en de overige op deze zaak betrekking hebbende stukken.

Op 19 april 2010 is de zaak in raadkamer van dit hof behandeld. Bij de behandeling waren klagers en hun raadslieden, alsmede de advocaat-generaal aanwezig. Zij zijn in raadkamer gehoord.

De advocaat-generaal heeft geconcludeerd tot ongegrondheid van de klacht.

Beklaagden zijn -hoewel behoorlijk opgevoerd- niet verschenen.

Het beklag

Beklaagde 1 is een transactieaanbod gedaan wegens het door schuld niet opvolgen van een dienstvoorschrift ten gevolge waarvan xxxxx, zoon respectievelijk broer van klagers, om het leven is gekomen. Dit feit zou door beklaagde gepleegd zijn op 3 juni 2009 tijdens een militaire oefening op de schietbaan van het oefenterrein te Bergen-Hohne in Duitsland. Beklaagde heeft het transactieaanbod geaccepteerd en een taakstraf, bestaande uit een werkstraf van 100 uren, verricht. Klagers kunnen

zich niet met deze wijze van afdoening verenigen en verzoeken het hof alsnog de strafvervolgning van beklaagde te gelasten. Klagers verzoeken tevens de strafvervolgning te gelasten van de beklaagden xxxx, xxxx, xxxx en xxxx. Omtrent laatst genoemde personen heeft het openbaar ministerie geen vervolgingsbeslissing genomen.

Voor wat betreft een weergave van de feiten verwijst het hof voor het overige naar het aan deze beschikking in kopie gehechte ambtsbericht van de officier van justitie.

De ontvankelijkheid van het beklag

Voor zover het klaagschrift betrekking heeft op beklaagden xxxx, xxxx, xxxx en xxxx overweegt het hof als volgt. Uit het klaagschrift blijkt dat klagers van oordeel zijn dat er een strafrechtelijk vooronderzoek dient te worden ingesteld jegens deze vier beklaagden, teneinde te bezien of zij zich schuldig hebben gemaakt aan een strafbaar feit in relatie tot het overlijden van xxxxx. Het hof leest de klacht dan ook zo dat klagers strafrechtelijke vervolging van beklaagden wensen door middel van een vordering als bedoeld in artikel 181 van het Wetboek van Strafvordering teneinde een nader onderzoek te doen gelasten. Het hof merkt echter op dat deze vier beklaagden niet door het openbaar ministerie als verdachten zijn aangemerkt en er derhalve ten aanzien van hen ook geen sepotbeslissing is genomen door het openbaar ministerie. Nu in het stelsel van de wet (artikel 12 Wetboek van Strafvordering) beklag alleen mogelijk is tegen een beslissing van het openbaar ministerie om geen vervolging in te stellen, is het hof van oordeel dat het klaagschrift op dit onderdeel niet-ontvankelijk verklaard dient te worden. Het hof merkt ten overvloede nog op dat het klagers vrijstaat alsnog aangifte te doen jegens deze vier beklaagden. Indien de officier van justitie vervolgens alsnog mocht besluiten geen vervolging in te stellen, dan kunnen klagers tegen deze beslissing beklag instellen. Daaraan staat deze beschikking niet in de weg.

Klagers kunnen overigens als rechtstreeks belanghebbenden worden beschouwd en zijn derhalve in zoverre ontvankelijk in hun beklag.

De beoordeling van het beklag

Voor zover het beklag betrekking heeft op beklaagde xxxx overweegt het hof als

volgt. Uit het klaagschrift blijkt dat klagers een strafrechtelijke vervolging van beklaagde wensen omdat de wijze van afdoening, te weten het aanbieden van een transactie in de vorm van een taakstraf ter zake van overtreding van artikel 137 onder 3 van het Wetboek van Militair Strafrecht (hierna WMSr.) geen recht doet aan de ernst van het door beklaagde gepleegde feit en de rechtsbeleving van de nabestaanden. Klagers hebben aangevoerd dat het handelen van beklaagde dermate onvoorzichtig van aard is geweest dat naar mening van klagers een strafrechtelijke vervolging had moeten plaatsvinden op grond van artikel 307 van het Wetboek van Strafrecht. Bovendien zijn klagers van mening dat het gerechtvaardigd is te verlangen dat deze zaak in het openbaar door de strafrechter zal worden beoordeeld.

Het hof is van oordeel - en gaat in zoverre mee met hetgeen klagers daaromtrent in hun klaagschrift hebben aangevoerd - dat er, gelet op de in het dossier opgenomen verklaringen en overige bewijsmiddelen, voldoende aanknopingspunten lijken te zijn om een strafrechtelijke vervolging van beklaagde op grond van artikel 307 van het Wetboek van Strafrecht te rechtvaardigen. Uit het dossier blijkt namelijk dat beklaagde meerdere veiligheidsinstructies niet heeft opgevolgd. Met name het feit dat beklaagde de zogeheten 30 graden regel, één van de meest basale veiligheidsregels tijdens schietoefeningen, niet in acht heeft genomen, leidt het hof tot het oordeel dat het handelen van beklaagde dermate onvoorzichtig is geweest dat er voldoende grond lijkt te zijn om een strafrechtelijke vervolging op grond van artikel 307 van het Wetboek van Strafrecht te rechtvaardigen. Toch is het hof van oordeel dat het gelasten van een strafrechtelijke vervolging jegens beklaagde in onderhavige zaak niet geïndiceerd is. Het hof neemt in casu mede in aanmerking dat het gelasten van een strafrechtelijke vervolging van beklaagde op grond van artikel 307 van het Wetboek van Strafrecht hoogstwaarschijnlijk niet zal leiden tot een beslissing die recht doet aan de geschonden rechtsbeleving van de nabestaanden, nu, naar het oordeel van het hof, niet te verwachten valt dat een later oordelende strafrechter beklaagde een significant zwaardere straf of maatregel zal opleggen, zelfs al zou beklaagde vervolgd (en veroordeeld) worden

op grond van artikel 307 van het Wetboek van Strafrecht in plaats van de lichtere overtreding van artikel 137 onder 3 van het WMSr waarvoor beklaagde xxxx een transactie is aangeboden. Verder heeft het hof in het kader van de onderhavige procedure vastgesteld dat er aanwijzingen zijn voor schuld en is in een meervoudige setting het klaagschrift behandeld. Klagers hebben tevens kennis kunnen nemen van het dossier. Hiermee is al deels rechtgedaan aan de belangen van klagers. Een openbare terechtzitting zou weliswaar meer recht doen aan de geschonden rechtsbeleving van de nabestaanden, maar het hof acht dat voordeel niet opwegen tegen het nadeel dat een openbare terechtzitting meebrengt voor beklaagde xxxx. Het hof heeft bij die belangenafweging in aanmerking genomen dat klager een bekennende (voor zover betrekking hebbende op overtreding van artikel 137 onder 3 WMSr.) en schuldbewuste verklaring heeft afgelegd. Uit die verklaring spreekt de last die de rest van zijn leven zal rusten op de schouders van beklaagde xxxx. In het verlengde daarvan merkt het hof nog op dat, hoewel het hof grote empathie voelt voor het peilloze verdriet van klagers over het verlies van hun dierbare en zich realiseert dat klagers de pijn van het gemis en de boosheid over de (zinloze) dood van die dierbare nog zeer lange tijd met zich mee zullen dragen, een vervolging met eventueel een sanctionering op grond van artikel 307 van het Wetboek van Strafrecht niet tegemoet kan komen aan het rechtsgevoel van klagers. Daarnaast zal een eventuele bestraffing van beklaagde xxxx op grond van artikel 307 van het Wetboek van Strafrecht geen extra betekenis hebben in het kader van de generale of speciale preventie, noch voor wat betreft de noodzakelijke leedtoevoeging. Immers, xxxx, zal als gezegd, zijn leven lang de last van de gevolgen van zijn daad met zich meedragen. Bij die stand van zaken is het hof van oordeel dat een openbare terechtzitting achterwege moet blijven.

Voor zover het klaagschrift betrekking heeft op het verzoek van klagers aan het hof om te gelasten dat het openbaar ministerie het ARBO rapport alsmede het rapport van de Onderzoeksraad voor de Veiligheid alsnog aan klagers zal verstrekken, merkt het hof op dat de officier van justitie en advocaat-generaal terecht heb-

ben aangevoerd dat deze rapporten geen deel uit maken van het strafdossier, niet in het bezit zijn van het openbaar ministerie en derhalve niet door het openbaar ministerie aan klagers overgelegd kunnen worden. Het hof begrijpt het verlangen van klagers om kennis te kunnen nemen van de inhoud van deze rapporten. De procedure van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering is daar echter niet de geëigende procedure voor. Bovendien is het hof van oordeel dat de inhoud van deze rapporten, voor zover dit de feitelijke toedracht van het ongeval betreft, voor het beoordelen van de schuldvraag van beklaagde xxxx in het kader van onderhavige procedure geen meerwaarde heeft. Het hof heeft hiervoor reeds overwogen dat er op basis van het huidige dossier voldoende aanwijzingen zijn voor het bewijs van schuld.

Klagers hebben tevens verzocht om een afschrift van het volledige dossier. Uit het ambtsbericht van de officier van justitie blijkt dat klager xxxx in de gelegenheid is gesteld het gehele strafdossier in te zien. Hier heeft hij op 11 november 2009 gebruik van gemaakt. Bovendien heeft de officier van justitie op 4 september 2009 een nabestaandengesprek gevoerd, waarbij de resultaten van het strafrechtelijk onderzoek gedetailleerd zijn besproken en klager in de gelegenheid is gesteld vragen te stellen. Tot slot is, weliswaar nadat de procedure van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering reeds was aangevangen, aan de gemachtigden van klagers een kopie van het onderhavige dossier ter hand gesteld. Het hof is derhalve van oordeel dat, nu klager xxxx in de gelegenheid is gesteld het dossier in te zien en aan zijn gemachtigden afschriften van de stukken in het dossier ter hand zijn gesteld, er geen redenen zijn om klagers ook nog een afschrift van het dossier te verstrekken. Ten overvloede merkt het hof op dat de officier van justitie heeft aangegeven dat een meer gericht verzoek om afschriften van bepaalde delen van het dossier door het openbaar ministerie in beschouwing zal worden genomen, waarbij klagers en hun raadslieden mogelijk ook nog opnieuw gebruik kunnen maken van de mogelijkheid tot inzage in het dossier.

Uit het voorgaande volgt dat het beklag ongegrond is.

66.

Raad voor de Journalistiek

12 mei 2010

RvdJ 2010/21

Het plaatsen van een foto waarop het kenteken van de auto van het slachtoffer zichtbaar is, was onzorgvuldig. Naar aanleiding van een klacht hierover heeft verweerder de gemaakte fout al op voldoende deugdelijke wijze rechtgezet.

De Raad:

[...]

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

inzake de klacht van

X

tegen

de hoofdredacteur van Webregio.nl

[...]

De feiten

Op 3 september 2009 is op de website Webregio.nl een bericht geplaatst onder de kop "Purmerendse overleden bij ongeluk A10". De intro van het artikel luidt:

"Een 64-jarige vrouw uit Purmerend is donderdag overleden na een aanrijding tussen drie personenauto's op de A10 buitenring. De aanrijding vond plaats rond 10.15 uur voor de ingang van de Coentunnel Noord waar een file was ontstaan." Het artikel was oorspronkelijk voorzien van foto's. Op deze foto's was het kentekenbord van het voertuig van het bij het ongeluk omgekomen slachtoffer zichtbaar. Klager is de dochter van het slachtoffer. [...]

Beoordeling van de klacht

De Raad stelt voorop dat de journalist de privacy van personen niet verder zal aantasten dan in het kader van zijn berichtgeving redelijkerwijs noodzakelijk is. Een inbreuk op de privacy overschrijdt de grenzen van zorgvuldige journalistiek wanneer deze niet in redelijke verhouding staat tot het maatschappelijk belang van de publicatie. (zie punt 2.4.1. van de Leidraad van de Raad)

Naar het oordeel van de Raad dient de journalist bijzondere zorgvuldigheid te betrachten bij de publicatie van film- of beeldmateriaal waarop details zijn te zien

waardoor een slachtoffer van een ongeval geïdentificeerd kan worden. Zulke details dienen onherkenbaar gemaakt of verwijderd te worden wanneer voorzienbaar is dat deze details extra leed toevoegen aan het slachtoffer of diens familieleden en de publicatie ervan niet noodzakelijk is om de aard, ernst of gevolgen van het ongeluk weer te geven. Dit kan onder meer het geval zijn indien de details op dusdanig korte termijn gepubliceerd worden, dat familie of naasten geen gelegenheid hebben gekregen om via andere wegen kennis te nemen van het ongeval. (vgl. punt 2.4.7. van de Leidraad)

In het onderhavige geval was – rekening houdend met onder meer het tijdstip van de publicatie en de ernst van het ongeval – de publicatie van de foto's waarop het kentekenbord herkenbaar was, journalistiek onzorgvuldig. Verweerder heeft dit ook erkend.

De Raad acht het begrijpelijk dat een en ander klaagster niet welgevallig is. Echter, direct nadat verweerder door klaagster op de onjuiste handelwijze is aangesproken, zijn aan klaagster excuses gemaakt. Bovendien heeft verweerder de gewraakte foto's verwijderd en zijn werkwijze aangepast. Daarnaast heeft verweerder voorgesteld een rectificatie te plaatsen, hetgeen door klaagster is afgewezen.

Verweerder heeft aldus de gemaakte fout op voldoende deugdelijke wijze rechtgezet en heeft in redelijkheid kunnen besluiten geen rectificatie te plaatsen. (zie punt 6.1. van de Leidraad, vgl. RvdJ 2010/11 en 2009/42)

De Raad overweegt ten overvloede dat het niet aan hem is om te oordelen over de (on)rechtmatigheid van de berichtgeving en de mogelijke schade die door klaagster is geleden.

Beslissing

De klacht is ongegrond.

[...]

67.

Nationale ombudsman

Rapport 2010/121

De executie van de schadevergoedingsmaatregel door het CJIB. Een betalingsregeling kan ook een klein maandelijks bedrag betekenen. Geen uitstel van betaling

indien niet wordt gezegd wanneer de veroordeelde weer gaat betalen.

De Nationale ombudsman:

[Klacht tegen het CJIB]

[...]

Beoordeling

Het redelijkheidvereiste houdt in dat overheidsinstanties de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit houdt onder meer in dat het CJIB bij de executie van schadevergoedingsmaatregelen rekening dient te houden met de belangen van slachtoffers die aanspraak maken op schadevergoeding en de belangen van degene aan wie de maatregel is opgelegd.

Naar het oordeel van de Nationale ombudsman kan het belang van de veroordeelde (verzoeker) slechts een beperkte rol spelen bij de executie van de schadevergoedingsmaatregel. Een schadevergoedingsmaatregel betreft immers een maatregel die ten behoeve van het slachtoffer wordt opgelegd. Het CJIB heeft dan ook de plicht om de schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer zo goed mogelijk te incasseren. De Nationale ombudsman erkent dat nu verzoeker minderjarig is en gedetineerd zit dit complicerende factoren zijn voor het betalen van een schadevergoeding. Wanneer het echt niet mogelijk is om de opgelegde schadevergoeding te betalen biedt de Aanwijzing schadevergoedingsmaatregelen de mogelijkheid om een betalingsregeling te treffen of zelfs, in uitzonderlijke gevallen, uitstel van betaling te verlenen.

Verzoekers standpunt dat een maandelijks te betalen bedrag van geringe omvang niet serieus kan worden genomen deelt de Nationale ombudsman niet. Elke maandelijks aflossing, van welke geringe omvang dan ook, zorgt ervoor dat het slachtoffer genoegdoening krijgt voor het aan hem toegebrachte leed. Bovendien betekent het enkele feit dat verzoeker geen inkomen heeft nog niet dat hij niet op andere wijze (bijvoorbeeld door een lening bij familie of bekenden) aan het geldbedrag kan komen benodigd voor de schadevergoeding. Daarbij is de Nationale ombudsman van oordeel dat wanneer het CJIB uitstel van betaling verleent aan een gedetineerde of aan iemand die (intramuraal) een behandeling ondergaat, het CJIB hier in

alle redelijkheid de voorwaarden aan kan verbinden dat de veroordeelde (verzoeker) aangeeft per welke datum hij weer gaat betalen en wat het termijnbedrag zal zijn. Het doet immers recht aan het karakter van de schadevergoedingsmaatregel en het belang van het slachtoffer om duidelijkheid te verkrijgen over het door hem of haar te ontvangen geldbedrag. Het ondergaan van detentie of een behandeling brengt niet met zich dat het betalen van de schadevergoeding voor onbepaalde tijd dient te worden opgeschort.

Alles overziend komt de Nationale ombudsman tot het oordeel dat in dit geval het belang van het slachtoffer prevaleert boven het belang van verzoeker. De Nationale ombudsman acht het dan ook niet onredelijk dat het CJIB geen uitstel van betaling voor onbepaalde tijd verleent. Het CJIB heeft dan ook niet in strijd met het redelijkheidvereiste gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

De Nationale ombudsman heeft met tevredenheid ervan kennisgenomen dat inmiddels een betalingsregeling voor de duur van zes maanden is getroffen voor het bedrag van € 10 per maand.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Centraal Justitieel Incasso Bureau te Leeuwarden, is niet gegrond.

68.

**Nationale ombudsman
Rapport 2010/127**

Drie gegronde klachten tegen politie.

Gelet op de concrete daderindicatie en de eerdere soortgelijke aangiften hadden verdere opsporingshandelingen moeten worden verricht: schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

In afloop- en sepotberichten dient te worden gewezen op de mogelijkheid om zich tot het OM te wenden: schending fair play beginsel.

De korpsbeheerder is niet op alle klachtonderdelen ingegaan: schending van het motiveringsvereiste.

De Nationale ombudsman:

[Klacht tegen het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland]

[...]

I. Ten aanzien van het opsporingsonderzoek.

[...]

Schending vereiste 6.

Naar het oordeel van de Nationale ombudsman heeft de politie het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking geschonden. Verzoeker deed vanaf 22 april 2006 meerdere malen aangifte bij de politie van vernieling. Hij had het vermoeden dat zijn overbuurman steeds stenen naar zijn woning gooide. Pas op 27 december 2006 was er sprake van een concrete daderindicatie. Naar aanleiding daarvan heeft de politie verzoekers overbuurman gehoord. Toen verzoeker op 30 januari 2007 wederom aangifte deed van vernieling, had het, gezien voormelde daderindicatie en de eerdere soortgelijke aangiften, op de weg van de politie gelegen om verdere opsporingshandelingen te verrichten. Er was immers sprake van een reeks vernielingen door (mogelijk) dezelfde dader. Ook ten aanzien van verzoekers aangifte van vernieling van 10 januari 2008 is de Nationale ombudsman van oordeel dat de politie niet in redelijkheid had kunnen afzien van opsporingshandelingen. Behoudens het voorgaande, acht de Nationale ombudsman daarbij ook van belang dat verzoeker de politie op 30 november 2007 had gemeld dat zijn overbuurman hem zou hebben bedreigd.

De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook niet behoorlijk.

[...]

II. Ten aanzien van afloop en sepotberichten

[...]

Beoordeling

Beginsel van fair play 3.

Het beginsel van fair play houdt voor overheidsinstanties in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit impliceert dat de politie de burger in haar afloop- en sepotberichten dient te wijzen op de mogelijkheid om zich tot het OM te wenden.

Schending beginsel van fair play 4. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie het beginsel van fair play heeft geschonden. De politie heeft verzoeker in de afloop- en sepotberichten er niet uitdrukkelijk en uit eigen beweging op gewezen dat hij zich tot het OM kan wenden, als hij het niet eens is met de inhoud van die berichten. Dit was op grond van de Aanwijzing voor de opsporing van 11 februari

2003 (zie Achtergrond, onder 2) en de eerder genoemde beleidsrichtlijn (zie Achtergrond, onder 3) wel vereist. Hierdoor heeft de politie verzoeker niet de mogelijkheid gegeven om de beslissingen om het onderzoek (voorlopig) stop te zetten en de processen-verbaal tegen de verdachte niet naar de officier van justitie te sturen, bij het OM aan te vechten. Dat de politie de beklagprocedure later mondeling heeft toegelicht nadat verzoeker telefonisch contact opnam met de politie, doet daar niet aan af.

De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook niet behoorlijk.

5. Gelet op het voorgaande, geeft de Nationale ombudsman de korpsbeheerder in overweging om de burger in afloop- en sepotberichten te wijzen op de mogelijkheid om zich tot het OM te wenden.

[...]

III. Ten aanzien van de klachtbehandeling

[...]

Beoordeling

Het motiveringsvereiste 3.

Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit brengt mee dat een bestuursorgaan in de reactie op een klacht op alle klachtonderdelen dient in te gaan, tenzij er bijzondere redenen kunnen worden aangegeven om dat niet te doen.

Schending van het motiveringsvereiste 4. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de korpsbeheerder het motiveringsvereiste heeft geschonden. De korpsbeheerder is namelijk niet ingegaan op het klachtonderdeel dat de politie onvoldoende opsporingsonderzoek heeft verricht naar aanleiding van verzoekers aangiften. Ook de klachtadviescommissie heeft geen oordeel gegeven over dit klachtonderdeel. Van bijzondere omstandigheden is de Nationale ombudsman niet gebleken. Dat de korpsbeheerder, zoals gebruikelijk, heeft verwezen naar het gemotiveerde advies van de klachtadviescommissie en dat de districtschef in opdracht van de korpsbeheerder alsnog inhoudelijk heeft gereageerd op verzoekers brief, doet daar niet aan af.

De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland te Apeldoorn is gegrond ten aanzien van:

- het opsporingsonderzoek wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving;
- het ontbreken van een verwijzing naar de officier van justitie in de afloop- en sepotberichten wegens schending van het vereiste van fair play;
- de klachtbehandeling wegens schending van het motiveringsvereiste.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de beheerder van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland te Apeldoorn in overweging om de burger in afloop- en sepotberichten te wijzen op de mogelijkheid om zich tot het OM te wenden.